

บทที่ ๗

คำวิจารณ์การปฏิบัติงานของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

จากภายนอกพรรค

เมื่อพิจารณานโยบายและการดำเนินงานของ พคท.แล้วจะเห็นได้ว่า ความขัดแย้งระหว่างสองแนวทางภายใน พคท.คือแนวทางสันติกับแนวทางรุนแรง น่าจะยุติลงแล้ว โดยแนวความคิดฝ่ายนิยมการปฏิวัติด้วยวิธีการรุนแรงในแบบการทำ สงครามประชาชนได้รับการยอมรับในบรรดาสมาชิกระดับสูงของ พคท.อย่างเด็ดขาด และ พคท.ได้นำแนวทางดังกล่าวมาใช้อย่างจริงจัง กว้างขวาง และได้ผลดีมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๑ เป็นต้นมา อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันได้มีผู้วิจารณ์โต้ตอบกันเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ พคท.ติดต่อกันมาตั้งแต่กลางปี ๒๕๑๗ ถึงต้นปี ๒๕๑๘ การวิจารณ์กระทำใน รูปของการเสนอบทความในหนังสือพิมพ์ วารสาร การเขียนหนังสือขนาดเล็กออกจำหน่าย รวมทั้งการเสนอบทความทางวิทยุ "เสียงประชาชนแห่งประเทศไทย" ของ พคท. หนังสือ ที่สำคัญและกระทบกระเทือนต่อการดำเนินงานของ พคท.ได้แก่หนังสือ เรื่อง การต่อสู้ สองแนวทาง ของอำนาจ ยุทธวิวัฒน์ (ไม่ระบุสำนักพิมพ์และโรงพิมพ์) และหนังสือ เล่มอื่นๆ ของผู้ใช้นามปากกาอื่น เพราะนอกจากจะวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ของ พคท.แล้ว ยังได้เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของ พคท. บางส่วนด้วย แม้ว่าความขัดแย้งดังกล่าวจะไม่ในฐความความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายใน พคท.โดยตรง แต่ก็เป็นความขัดแย้งที่น่าจะส่งผลกระทบต่อ พคท.ได้ เพราะ ผู้เสนอแนวความคิดและวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานของ พคท.ผู้นี้ เคยเป็นสมาชิกระดับสูง ของ พคท.มาก่อน และกล่าวไ้ว่าเป็นผู้มีความรู้แตกฉานเกี่ยวกับอุดมการณ์ ยุทธศาสตร์ และยุทธวิธีของคอมมิวนิสต์ รวมทั้งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของ พคท.มาเป็นเวลานาน

คำวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าวจึงเป็นคำวิจารณ์ที่ไม่อาจจะเพิกเฉยได้ นอกจากนั้นแล้วคำวิพากษ์วิจารณ์ของบุคคลผู้นี้ยังอาจจะส่งผลให้สมาชิก พคท. หรือผู้บริหารปฏิบัติงานของ พคท. บางคนต้องหันกลับมาพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติงานของ พคท. ด้วย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการวิจารณ์ตอบโต้กันนี้อาจจะแบ่งกลุ่มผู้วิจารณ์ออกได้เป็น ๒ กลุ่มคือ

๑) กลุ่มที่วิพากษ์วิจารณ์ชมชอบพร้อมในการปฏิบัติงานในเมืองของ พคท. อันได้แก่ นายผิน บัวอ่อน หรือที่ใช้นามปากกาว่า "อำนาจ ยุทธวิวัฒน์" เป็นผู้วิจารณ์คนสำคัญ และประกอบด้วยผู้ใช้นามปากกาอื่น ๆ อีก ๒ คน คือ "วินิจ นันทวิจิตร" และ "พิณิจ หวนนำใส"

๒) กลุ่มที่ตอบโต้กลุ่มแรกและโจมตีกลุ่มแรกว่าเป็นพวก "ลัทธิแก่" ผู้เขียนกลุ่มนี้ได้แก่ผู้ใช้นามปากกาต่างๆ เช่น "สุ แคนกอตว์" "ครุณใหม่" "อุทิศ ประสานสภา" (หรือนายอัครนัย พลจันทร์) "วีระ ชัยจรัส" "ซัคแยง แผลงพลัง" ฯลฯ และยังมีบุคคลที่เขียนโดยไมระนามอีกหลายราย ผู้เขียนกลุ่มนี้เสนอบทความตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์และวารสารหลายฉบับ เช่น เสียงใหม่ ปิฎกภูมิ เอเชียวิเคราะห์ (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น เอเชีย) อชิปักษ์ เสียงเยาวชน ฯลฯ นอกจากนี้ยังได้มีการเสนอบทความออกอากาศทางสถานีวิทยุเสียงประชาชนแห่งประเทศไทยของ พคท. ด้วย

จุดแรกเริ่มของการวิจารณ์ตอบโต้กันครั้งนี้เกิดจากงานเขียนของบุคคลกลุ่มแรกคือ บทความเรื่อง "สถานการณ์และภาระหน้าที่ของนักเรียน นิสิตนักศึกษา" และ

หนังสือ แนวทาง ๑๔ ตุลาคมเจรัญ ซึ่งไม่ระบุชื่อผู้เขียน แต่ทราบต่อมาว่าผู้เขียนคือ นายณิน บัวออน เนื้อหาในบทความและหนังสือข้างตนเป็นการวิจารณ์แนวทางการต่อสู้ของนักเรียนและนักศึกษา โดยชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องในการดำเนินงานและโคเสนอแนะหนทางปฏิบัติให้แกขบวนการนักเรียน นักศึกษาที่ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมในสังคม บทความดังกล่าวก่อให้เกิดปฏิกิริยาจากผู้ที่ไม่เห็นด้วย โดยได้มีข้อเสนอทวิจรรย์ทางหนังสือพิมพ์ และวารสารหลายฉบับ โจมตีผู้เสนอแนวทางข้างตนว่าเป็นพวกลัทธิแก่ที่เสนอแนวทางสันติ

๒. แนวทาง ๑๔ ตุลาคมเจรัญ (ไม่ระบุชื่อผู้เขียน) จัดพิมพ์โดย องค์การบริหาร องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เดือน ตุลาคม ๒๕๑๗ เพื่อ ประกอบนิทรรศการ "มหกรรมการเมือง" เนื่องในโอกาสครบรอบหนึ่งปีของ "เหตุการณ์ ๑๔ ตุลา"

๓. นายณิน บัวออน เป็นอดีตสมาชิก พทท. ในระดับคณะกรรมการกลาง และ คณะกรรมการเมือง ซึ่งถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเมื่อเดือน มีนาคม ๒๕๑๐ และได้รับการปล่อยตัวในปี ๒๕๑๒ หลังจากนั้นได้แยกตัวออกจาก พทท. โดยอ้างเหตุผลส่วนตัว อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเกี่ยวกับสมาชิกภาพและสถานะภาพของนายณิน บัวออน ใน พทท. ผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับ พทท. แสดงทัศนะว่า ตามระเบียบการของ พทท. สถานภาพใน พทท. ของ นายณิน บัวออน น่าจะยังไม่เปลี่ยนแปลง เพราะเขาได้รับเลือกจากการประชุมสมัชชา พรรคครั้งที่ ๓ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งจากปีนั้นมาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๑๘) ยังไม่มีข่าวเกี่ยวกับการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ ๔ อีกเลย จึงอาจกล่าวได้ว่า นายณิน บัวออน ยังมีฐานะอยู่ในระดับเดิมตามที่กำหนดไว้ในระเบียบการพรรค แม้ว่าในทางปฏิบัติเขาจะมีได้เกี่ยวข้องกับ พทท. แล้วยก็ตาม

หรือแนวทางรัฐสภา เพื่อยับยั้งการดำเนินงานของนักศึกษา แม่แคววิทยุเสียง
 ประชาชนแห่งประเทศไทยเองก็ได้ออกอากาศบทความชื่อ "หนทางการปฏิวัติไทย
 เอกราช ประชาธิปไตยที่แท้จริงมิใช่จะโค่นมาควยลัทธิปฏิรูป หากกวยการปฏิวัติ"
 ซ้ำติดต่อกันในวันที่ ๒๐ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๔ บทความนี้ประกาศอย่างหนักแน่นว่า
 หนทางการยึดอำนาจรัฐของ พคท. คือการต่อสู้ควยกำลังอาวุธ โดยโฆษณาบตลอมเมือง
 และโจมตี "ผู้อองตนเป็นนักลัทธิมากซ์" ว่าเป็นผู้เสนอ "ภาวะปฏิรูปแทนการปฏิวัติ
 คัดค้านยับยั้งทำลายการปฏิวัติ และเป็นกรรับใช้ชนชั้นปกครอง" แบบบทความนี้จะมี
 ไคร่บุชื่อ "ผู้อองตนเป็นนักลัทธิมากซ์" แต่ก็เป็นทรากันในกลุ่มผู้สนใจศึกษา
 เรื่องนี้ว่า หมายถึงนายเงิน บัวออน ซึ่งหนังสือพิมพ์บางฉบับก็ได้อเสนอข่าวและบทความ
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทความเรื่อง "พคท. เปิดหน้ากาถ่านา
 ยุทธวิวัฒน์" ของ สู้ แคนกอดัว ในหนังสือพิมพ์ เอเชียวิเคราะหฺชา ฉบับที่ ๔๔
 ประจำวันที่ ๒ - ๔ กันยายน ๒๕๑๔ ได้อางบทความของวิทยุเสียงประชาชนแห่ง
 ประเทศไทย โจมตีนายเงิน บัวออน อย่างรุนแรง และกล่าวหาว่า นายเงิน บัวออน
 เป็นผู้ทรยศต่อ พคท. พร้อมกับยืนยันว่า "การออกอากาศเปิดโปง โจมตีผู้อองตน
 เป็นนักลัทธิมากซ์ของสถานีวิทยุเสียงประชาชนครั้งนี้.... เป็นการตัดเชือกที่คอน
 ขางแจมฉักเป็นครั้งแรกของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยที่กระทำต่อนายเงิน บัวออน"

๔. หาอ่านได้จาก อานาจ ยุทธวิวัฒน์ การต่อสู้สองแนวทาง
 (ไม่ระบุสำนักพิมพ์และโรงพิมพ์ กันยายน ๒๕๑๔) หน้า ๗๖ - ๘๔

หลังจากนั้นหนึ่งเดือน นายเงิน บัวอ่อน ก็ตอบโต้การโจมตีครั้งนี้อย่างรุนแรงด้วยการตีพิมพ์หนังสือ การต่อสู้สองแนวทาง โดยใช้นามปากกาว่า "อำนาจ ยุทธวิวัฒน์" ออกจำหน่ายในเดือนกันยายน ๒๕๑๘ ลักษณะการตอบโต้ครั้งนี้เป็นการโจมตีทั้งด้านตัวบุคคลและงานหลักการ บุคคลที่นายเงิน บัวอ่อน โจมตีนั้นคือ บุคคลที่เขาเรียกว่า "สายงานภายใต้อิทธิพลของกบฏประเสริฐ เอียวฉาย - สมพงษ์ อยุตตรังค" ซึ่งเขาระบุว่าเป็นผู้รับผิดชอบงานของ พคท. ในกรุงเทพฯ

เมื่อพิจารณาถึงการโต้แย้งกันครั้งนี้จะเห็นว่า การโต้แย้งทางความคิดดังกล่าวเป็นความขัดแย้งระหว่างนายเงิน บัวอ่อน กับกลุ่มที่รับผิดชอบงานของ พคท. ในกรุงเทพฯ ซึ่งผลจากความขัดแย้งนี้ส่งผลกระทบต่อเพื่อนไปจนถึงผู้นำงานของพรรคจนกลายเป็นความขัดแย้งระหว่างนายเงิน บัวอ่อน กับ พคท. ไปในที่สุด ประเด็นของการโต้แย้งกันนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในกรุงเทพฯ ของ พคท. เท่านั้น สำหรับความการดำเนินงานของ พคท. ในชนบทนั้น ทั้งสองฝ่ายแสดงทัศนะสนับสนุนและยึดมั่นในหลักการทำสงครามประชาชนในชนบท โดยอาศัยชนบทล้อมเมือง ตามแนวความคิดเหมาเจ๋อตงอย่างแน่นหนา ทั้งนี้กลุ่มนายเงิน บัวอ่อน กล่าวในทำนองว่า ผู้รับผิดชอบงานในเมืองของ พคท. พยายามดำเนินการปลุกเร้าให้ชนวนการนักศึกษา เคลื่อนไหวดำเนินการควยวิวัติรุนแรง ซึ่งเป็นวิธีการที่ขัดกับแนวความคิดการทำสงครามในชนบทของเหมาเจ๋อตง

๕. อำนาจ ยุทธวิวัฒน์ อ่างแก้ว (การต่อสู้สองแนวทาง) หน้า ๒๒

หมายเหตุ นายประเสริฐ เอียวฉาย ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมเมื่อวันที่ ๓

กรกฎาคม ๒๕๑๓ และต้องคำพิพากษาศาลทหารกรุงเทพฯ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๘ ตามคดีที่ ๒๕๗ ก./๒๕๑๘ และคดีแดงที่ ๒ ก./๒๕๑๘ ให้จำคุก ๑๒ ปี

นายณิน บัวอ่อน วิจารณ์การทำงานของกลุ่มที่เขาเรียกว่าพวก "ชายจ๊ก" (พวกลัทธิฉวยโอกาสเอียงซ้าย) และเสนอแนวความคิดของเขาไว้ในหนังสือหลายเล่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน การต่อสู้สองแนวทาง ซึ่งเขาได้วิจารณ์การทำงานของพวก "ชายจ๊ก" ไว้ ๑๐ ประเด็นดังนี้

๑) ปัญหาการวิเคราะห์ชนชั้น เขาระบุว่า พวกชายจ๊กพิจารณาแยกไม่ออกระหว่างชนชั้นเจ้าที่ดิน กับพวกชาวนารวย และนายทุนที่เรียกคอกเบี้ยตามกฎหมาย ทำให้แสดงท่าทีเป็นศัตรูกับชาวนารวยและนายทุนซึ่งเป็นเป้าหมายของการสามัคคี

๒) ปัญหาขั้นตอนการปฏิวัติ จากการวิเคราะห์ชนชั้นผิด "พวกชายจ๊ก" จึงตั้งชนชั้นนายทุนทั้งชนชั้น ซึ่งการโจมตีชนชั้นนายทุนจะอยู่ในขั้นการปฏิวัติสังคมนิยม ส่วนปัจจุบันเป็นขั้นของการปฏิวัติ เพื่อเอกราชประชาธิปไตย ซึ่งต้องสามัคคีชนชั้นนายทุน

๓) ปัญหาเข้มมุงงานเขตขาว พวกชายจ๊กทำลาย หลักการแห่งความสามัคคีระหว่างงานลับกับงานเปิดเผย และระหว่างงานถูกกฎหมายกับงานผิดกฎหมาย ทำลายเข้มมุง "อำพร่างแกม ผังคัยยาวนาน สะสมกำลัง รอคอยโอกาส" ควบการทำงานแบบ "เปิดเผยแกมรอยละรอย" "ประกาศจับอาวุธอย่างเปิดเผยในงานถูกกฎหมาย" และเพื่อเน้นที่จะดำเนินสงครามจรยุทธ์ในเมืองทั้งที่สงครามประชาชนเพิ่งอยู่ในขั้นสงครามจรยุทธ์ในชนบท

๖. ในทัศนะของ พทท. "ลัทธิฉวยโอกาสเอียงซ้าย" หมายถึงความคิดและพฤติกรรมของบุคคลที่มีจุดยืนของชนชั้นกรรมาชีพที่มั่นคง แต่ความคิดและวิธีคิดไม่ถูกต้อง จำแนกมิตรและศัตรูของการปฏิวัติไม่ถูกต้อง มักจะถือเอามิตรเป็นศัตรู คาคการคลคลายขยายตัวของสถานการณ์ปฏิวัติเกินกว่าความเป็นจริง เสนอนโยบายและคำขวัญทางการเมืองลำห้หาความเป็นจริงหรือความเป็นไปได้ ปฏิบัติการแบบรุนแรง บ้ามัน และเสี่ยง

๔) บิดาการโจมตีทวีปปฏิวัติ เขาระบุว่า "พวกชายจึกเสนอให้
ที่ศัตรูทุกตัวทั้งทางยุทธศาสตร์และยุทธวิธี"

๕) บิดากรรมกร เขากล่าวว่า "พวกชายจึกทำลายหลักการที่ว่า
"อาศัยพวกก้าวหน้า สามัคคีพวกกลาง คึงพวกกลาง" และทำลายหลักการ สร้างแกนลับ
และฉานแกนไปทำงาน"

๖) บิดาชาวนา เขากล่าวว่า พวกชายจึกทำลายแนวทางชนชั้นใน
ชนบทให้ "อาศัยชาวนาจน ชาวนารับจ้าง สามัคคีชาวนากลาง คึงชาวนารวย ที่เจ้า
ที่ดินอย่างมีการจำแนก และมีจังหวัดทหาร" และระบุว่าพวกชายจึกเปิดเผย "แกนชาวนา"
ทั้งหมด และเสนอให้ชาวนาจับอาวุธอย่างง่าย ซึ่งเป็นเหตุให้ชาวนาภายใต้การนำของ
พวกชายจึกได้รับความเสียหาย

๗) บิดานักเรียน นิสิตนักศึกษา พวกชายจึกทำงานโดย "อาศัยแต่พวก
ก้าวหน้า ระแวงพวกกลาง คึงพวกกลาง" แทนที่จะ "สามัคคีพวกกลาง และคึงพวกกลาง"
รวมทั้งเปิดเผย "แกนลับ" ในงานนักศึกษา และเสนอให้ จับอาวุธต่อสู้ มีลักษณะการ
ดำเนินงานในแนวทางยึดอำนาจรัฐในเมืองอย่าง โจงแจ่งในทุกกรณี

๘) บิดารัฐสภา เขากล่าวว่า พวกชายจึกปฏิเสธที่จะใช้สภาเป็นเวที
สำหรับให้พรรคการเมืองที่ก้าวหน้าโฆษณา "เปิดโปง" โฉมหน้าของรัฐบาลและกลุ่มปฏิวัติ โดยให้
เหตุผลว่า "การต่อสู้ทางสภาเป็นเวทีสำหรับโฆษณาและให้การศึกษามวลชน" ซึ่งการใช้
สภาเป็นเวทีโฆษณานั้น ไม่ไคหมายความว่า ยึดถือเอาการต่อสู้ทางสภาเป็นวิถีเพื่อให้ได้
อำนาจรัฐแต่อย่างใด

๙) บิดาพรรค เขาเห็นว่า พวกชายจึกควรจะยอมรับว่า
รัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ชุคใจจุน (พ.ศ. ๒๕๑๔) มีลักษณะ ๒ ด้านคือ
คานปฏิรูปกับปฏิวัติ เพราะการปฏิเสธในข้อนี้จะทำให้พวกชายจึก "โคศกั๊ว"

๑๐) ปัญหาทหาร - คำรวจ เขากล่าวว่า พวกชายฉกรรจ์จะยอมรับมา
ทหารตำรวจนั้นเนือยอาจะเป็นผู้เขารวมการเคลื่อนไหว เพื่อเอกราชและประชาธิปไตย

จากหนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็นว่า นายวิน บัวอ่อน หรือ อำนาง ยุทธวิวัฒน์
เชื่อว่า พทท.ปฏิบัติงานในเมืองในลักษณะที่พยายามปลุกเร้าให้นักศึกษาคำเนิการเคลื่อนไหว
อย่างรุนแรง และเขาต้องการที่จะรังมิให้การดำเนินงานคนต่างๆ ของ พทท.ก้าวไป
สู่ความรุนแรงเร็วเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินงานในขบวนการนักศึกษา และ
เมื่อพิจารณาประกอบกับบทความที่เขาเขียนออกมาสู่สาธารณะชนในวาระต่างๆ จะเห็นว่า
ทุกครั้งเขาจะตองเสนอความคิดให้ขบวนการนักศึกษาหันกลับมาพิจารณาแนวทางการดำเนินงาน
ที่นานมา และพิจารณาถึงผลสะท้อนในทางลบที่เกิดขึ้นต่อขบวนการนักศึกษา รวมทั้ง
เสนอให้นักศึกษาคำเนิการต่อสู้ในแบบที่ไม่รุนแรงเกินไปจนคนส่วนใหญ่ในสังคม (ซึ่งความ
คิดยังไม่ก้าวหน้าพอ) ไม้อาจจะรับได้ ทั้งนี้เพื่อมิให้ขบวนการนักศึกษาที่ก้าวหน้าตองตกอยู่
ในฐานะ "โคกเคี้ยว" เนื่องจากไม่มีพลังมาสนับสนุนในการต่อสู้ เขาระบุว่า
"พวกชายฉกรรจ์เสนอปัญหา จับอาวุธสู้ แะ ยึดอำนาจรัฐในเมืองอย่างโจ่งแจ้ง" ซึ่งเป็น
ลักษณะของพวกลัทธิฉวยโอกาสเอียงซ้าย โดยเขาวิเคราะห์ว่าในสภาพการณ์ปัจจุบันเป็น
สภาพที่ "ยังไม่มั่นคงสูงของการปฏิวัติ" แมว่าในเขตฐานที่มั่นและเขตจรยุทธ์กองกำลังอาวุธ

๗. หาอ่านรายละเอียดจาก อำนาง ยุทธวิวัฒน์ อ่างแลว

(การต่อสู้สองแนวทาง) หน้า ๑ - ๔

๘. เขาให้คำอธิบายไว้ใน วิพากษ์นายผี โดย อำนาง ยุทธวิวัฒน์
(โรงพิมพ์สารศึกษาการพิมพ์ ธันวาคม ๒๕๖๔) ในหน้า ๒ โดยอ้างคำพูดของเลินว่า
คลื่นสูงของการปฏิวัติประกอบด้วยสถานการณ์ ๒ ด้านคือ ชนชั้นที่ถูกปกครองไม่ยอมให้
ชนชั้นปกครองดำเนินการปกครองต่อไป และ ชนชั้นปกครองก็ไม่สามารถจะดำเนินการ
ปกครองต่อไปได้ และเมื่อเกิดสภาพเช่นนี้ก็จะนำไปสู่การยึดอำนาจรัฐไ้ภายในเวลา
อันรวดเร็ว

จะเป็นเขตที่มีสถานการณคลนสูงของการปฏิวัติ แต่สภาพเขนนี้ยังมีสถานการณสวนใหญ่
 ของประเทศ สภาพที่แท้จริงในปัจจุบันตามทัศนะของเขาแล้ว เป็นเพียงสภาพที่มีคลนสูงของ
 การเคลื่อนไหวมวลชน ซึ่งเป็นภาวะที่เป็นเงื่อนไขอันดีในการเร่งให้ การศึกษา ทาง
 ความคิด เรื่องโฆษณา และ เรื่องจัดตั้ง ความคิดนี้สอดคล้องกับแนวการทำสงครามประชาชน
 ของเหมาเจ๋อตงที่ว่า ประชาชนจะคงต่อสู้ควยสงครามประชาชนในชนบทอย่างยึกเยอ
 และยาวนาน โดยอาศัยชนบทเป็นฐานที่มั่นล้อมเมือง การต่อสู้ในเมืองในรูปอื่นๆ เป็น
 สิ่ง "หนุนช่วย" และ "ขึ้นต่อ" การทำสงครามในชนบท เพราะถาการต่อสู้ในเมืองการ
 ล้ำหน้าไปไกลกว่าการทำสงครามในชนบทแล้ว ความพ่ายแพ้จะตกเป็นของฝ่ายคอมมิวนิสต์
 เพราะขมกำลังของคอมมิวนิสต์อยู่ในชนบท ส่วนกำลังของฝ่ายรัฐบาลอยู่ในเมือง เพราะ
 การต่อสู้ในชนบทยังไม่เข้มแข็งพอที่จะสนับสนุนการต่อสู้ควยอาวุธในเมืองให้บรรลุชัยชนะ
 ได้ ขอสังเกตประการหนึ่งในการตอบโตของนายเงิน บัวออน คือ นายเงิน มีใจโจมตี
 พทท. แต่อย่างใดเลย เป้าหมายที่นายเงิน มุ่งโจมตีเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งซึ่งเขาระบุว่าเป็น
 ผู้รับผิดชอบงานในเมืองที่ตองการชักนำให้งานในเมืองของ พทท. ไปสู่จุดที่รุนแรงก่อนเวลา
 อันควร และแมเขาจะตอบโต้วิฤตเสียงประชาชนแห่งประเทศไทยในกรณีเสนอบทความ
 เมื่อ ๒๑ - ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เขาก็โจมตี พทท. โดยตรง แต่คำนี้
 วิฤตเสียงประชาชนแห่งประเทศไทยว่า เขียนบทความดังกล่าวขึ้นโดย "เพียงแต่ถาาน
 บทความของพวกเขาจัดไม่กรณ และฟังคำรายงานของสายงานที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของ
 กลุ่มประเสริฐ เอียวฉาย - สมพงษ์ อยุณรงค์ แต่ฝ่ายเดียว ซึ่งเป็นการละเมิดหลัก
 "การสำรวจคนควาอย่างรอบคาน" และหลัก "ฟังทั้งใจทททั้งจำเลย"^{๑๐}

๙. เฟิงอาน หน้า ๖

๑๐. อานแต (การต่อสู้สองแนวทาง) หน้า ๒๒

เกี่ยวกับคำวิจารณ์ของนายเงิน บัวอ่อน เรื่องงานในเมืองของ พทท. นี้ ผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ ใด แสดงทัศนะกับผม เขียนวิทยานิพนธ์ว่า คำวิจารณ์ดังกล่าว เป็นเรื่องที่ควรจะสนใจศึกษาอย่างยิ่ง และเป็นคำวิจารณ์ที่แหลมคมพอสมควร ประเด็นที่ควรจะศึกษาอีกคือ ผู้รับผิดชอบงานในเมืองของ พทท. มีความตั้งใจที่จะปลุกเร้าให้งานในเมืองก้าวไปสู่ความรุนแรงตามที่นายเงินกล่าวหาหรือไม่ และมากน้อยเพียงไร เพราะถ้าเหตุการณ์ในเมืองก้าวไปสู่ความรุนแรงถึงขั้นการเผชิญหน้ากายอาวุธระหว่างคน ๒ ฝ่าย ในระยะปัจจุบันนี้แล้ว ผลของการต่อสู้อาจจะออกมาในรูปที่ตรงกันข้ามกับกรณีเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ซึ่งหมายความมากล้นผู้นำการต่อสู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาไม้อาจจะดำรงชีวิตอยู่ในเมืองได้อย่างปกติสุขต่อไป ทางเลือกทางเดียวคือการหนีเข้าไปไปร่วมกับกำลังติดอาวุธของ พทท. อย่างจริงจังและถาวร ทั้งที่ก่อนหน้านี้เขาอาจจะเป็นเพียงคนหัวก้าวหน้าต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมในสังคม โดยไม่เคยมุ่งมีความคิดนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์แต่อย่างใด เมื่อเป็นเช่นนี้หมายความว่า พทท. เพิ่มความเข้มแข็งกว่าเดิม เนื่องจากได้รับชนชั้นปัญญาชนเขามารวมกับตนมากขึ้น และทำให้การต่อสู้ของ พทท. พัฒนามากขึ้น

ทัศนคติดังกล่าวเป็นเพียงการคาดคะเน ซึ่งอาจจะจริงหรือไม่ก็ได้ แต่ก็เป็นความคิดที่ควรพิจารณาอย่างมีชั้นรอย ในที่นี้ผมเขียนหยิบยกบทความบางบทเกี่ยวกับเรื่องนมาพูด นั่นคือบทความเรื่อง "ทัศนคติที่ผิดแปลกในการต้านรัฐประหาร" ของ "บุญสม อุคัมชัย" ซึ่งเขาพูดว่า

๑๑. หนังสือพิมพ์ พอธิปไตย ฉบับวันที่ ๒๖ - ๒๙ ธันวาคม ๒๕๑๘ และ ฉบับวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๘ - ๒ มกราคม ๒๕๑๙ ลงตีพิมพ์ติดต่อกัน

"ในช่วงระยะประชาธิปไตยกึ่งใหม่ เราก่ออาศัยเสรีภาพ
 ที่มีอยู่ระคนหนึ่งเผยแพร่สัญจรทางหนังสือ การชุมนุมไฮปาร์ค การอภิปราย
 ชาติ ในช่วงนี้หรือที่พลการหนาในเขตเมืองจะเติบโตอย่างรวดเร็ว ใน
 ช่วงนี้การพาณิชยกรรมเมือง และชนบทจะปรามปรามรุนแรง ซึ่ง
 จะส่งผลให้การต่อสู้ของประชาชนในชนบทเติบโตใหญ่โตรวดเร็วเช่นกัน
 ในขณะที่กำลังในเมืองอาจจะขยายตัวช้าลง

"เขาปฏิเสธลัทธิปฏิรูป ปฏิเสธลัทธิแก้มุ่งต่อต้านทางรัฐสภา
 สิ่งที่เรายอมรับคือการต่อสู้ในชนบทเป็นหลัก เพราะชนบทเป็นแหล่ง
 ห่างจากศูนย์กลางการปรามปราม และเป็นแหล่งพำนักอาศัยของประชาชนส่วน
 ใหญ่ที่ถูกกดขี่ แนนอนการต่อสู้ที่ชนบทนั้นมิได้ฝากไว้กับการเจรจา หากอยู่
 ที่การต่อสู้ของพลังประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังประชาชนในชนบทอัน
 กว้างใหญ่ไพศาล...

เมื่อเรามองเห็นการต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธในชนบทเป็นเอก
 เป็นอนาคตของประชาชน เป็นการต่อสู้หลัก ดังนั้นแผนปฏิบัติงานส่วนหนึ่ง
ที่มีเงื่อนไขไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติงานในเขตเมืองต่อไป ควรโค่นล้ม
การเคลื่อนไหวในชนบท ทมเพื่อชีวิตจิตใจให้กับการปฏิวัติอย่างเต็มที่"

๑๒. เพ็ญอ่าง ฉบับวันที่ ๒๒ - ๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๔

๑๓. เพ็ญอ่าง ฉบับวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๔ - ๒ มกราคม ๒๕๑๕

หมายเหตุ ที่ขีดเส้นใต้เน้น โดยผู้เขียนวิทยานิพนธ์

อย่างไรก็ตาม "บุญสม อุคมชัย" จะมีความเห็นว่า ผู้ปฏิบัติงานที่
 "มีเงื่อนไขไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติงานในเมืองต่อไป" ควรจะทุ่มเทให้กับการปฏิบัติใน
 ชนบทอย่างเต็มที่ เขาก็ยังแสดงความคิดไม่เห็นด้วยกับการต่อต้านรัฐประหารแบบ
 "ผู้มั่งคั่งเสียงเดียว" โดยเขายกตัวอย่างที่เขาเรียกว่า "กลยุทธ์ผิงแคว้ง"^{๑๔}
 ซึ่งเขาอธิบายว่าคือการ "เสนอให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนพยายามก่อความเสียหายให้แก่
 ศัตรูทุกวิถีทางตามเงื่อนไขของแต่ละคน และต่อสู้ด้วยกำลังอาวุธในเขตเมือง" และ
 เขายังกล่าวอีกว่า "ในภาวะที่การต่อสู้ยังไม่สูง งานปฏิบัติในเมืองต้องงานฉิมเล็ก ขยาย
 แนวกวาดหน้าให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จัดตั้งขึ้นให้ไต่มาที่สุด ทำงานประสานกับชนบท การ
 ชุมนอมนานานจึงต้องกระทำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้"^{๑๕}

ย้อนกลับมาพิจารณาถึงความคิดของนายเงิน บัวอ่อน ความคิดของเขา
 ประการหนึ่งที่ควรพิจารณาถึงความคิดเกี่ยวกับการต่อสู้ทางรัฐสภา ซึ่งเป็นประเด็น
 ที่เขาถูกโจมตีอย่างมากเขาขอเสนอบางประการ ในเรื่องนี้ของเขาแสดงให้เห็นว่า
 เขายอมรับแนวทางสันติหรือแนวทางรัฐสภา "เป็นพวกลัทธิแก่ทสาม สู้คัดค้านมากเพื่อ
 บอนทำลายการปฏิวัติ" เพราะปรากฏว่าขอเขียนของเขาหลายชิ้นแสดงให้เห็นว่าเขา
 สนับสนุนการต่อสู้ทางรัฐสภา โดยให้เหตุผลว่าการต่อสู้ทางรัฐสภาเป็นเวทีสำหรับการ
 โฆษณา และการให้การศึกษา เขากล่าวในทำนองว่าเขามีความเห็นด้วยกับ "ลัทธิรัฐสภา"
 ที่ยกเอาการต่อสู้ทางรัฐสภาเป็นการต่อสู้เอก แต่เขาก็ไม่สามารถจะอธิบายตอบได้ใน
 ประเด็นนี้ได้อย่างแจ่มชัด ถึงขนาดที่จะแสดงความบริสุทธิ์ใจของเขากับชาวคอมมิวนิสต์

๑๔. เฟิงอว (ฉบับวันที่ ๒๖ - ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๔)

๑๕. เฟิงอว (ฉบับวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๑๔ - ๒ มกราคม ๒๕๑๕)

ไต่อย่างกระฉ่าง ยิ่งกว่านั้น เขาเองกลับเสนอความคิดให้ พทท. ยอมรับลักษณะ ๒ ด้าน
 ของ "รัฐบาลคึกฤทธิ์" คือ ลักษณะปฏิรูป กับปฏิกริยา ในคานปฏิรูปนั้นเขาเสนอว่า
 เป็นคานที่ควรสนับสนุน ส่วนคานปฏิกริยาเป็นคานที่จะต้องต่อต้าน ซึ่งขอเสนอเป็นขอ
 เสนอที่คอมมิวนิสต์ไมอาจจะรับได้เลย เพราะชนชั้นปกครองเป็นเป้าหมายที่จะต้องต่อต้าน
 ในทุกคาน เพื่อโค่นล้มรัฐบาลปฏิกริยา และยึดอำนาจรัฐ ความคิดของเขาในข้อนี้จึง
 กลายเป็นจุดที่เพิ่มน้ำหนักให้กับขอกล่าวหาว่าเขาเป็นกบฏชาติแต่ที่รับใช้ชนชั้นปกครองให้
 มีน้ำหนักความเข็ดแฉกเพิ่มขึ้น โดยความเป็นจริงแล้วสิ่งที่ พทท. กลัวมากที่สุดคือลัทธิปฏิรูป
 หรือแนวทางปฏิรูป ไม่ว่าจะเป็นแนวทางที่เสนอ โดยรัฐบาล หรือ โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
 เพราะเป็นการเสนอทางออกให้กับสังคมและประเทศในลักษณะที่ไม่รุนแรง และเป็น
 แนวทางที่อาจจะทำให้บรรลุผลได้โดยไม่ต้องใช้วิธีการรุนแรงตามแบบคอมมิวนิสต์เลย
 และถ้าได้มีการนำแนวทางปฏิรูปรวมถึงแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม
 การปฏิรูปที่ดิน การจัดรัฐสวัสดิการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับคนจนต่างๆ เหล่านี้มา
 ปฏิบัติอย่างไ้ผลแล้ว ก็เท่ากับว่าอุดมการณ์และข้อเสนอต่างๆ ของคอมมิวนิสต์จะไม่
 เป็นที่สนใจของประชาชนเลย ยิ่งประชาชนมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้นเพียงไร คอมมิวนิสต์
 ก็จะไม่เป็นที่นิยมอีกต่อไป

ปัญหาการวิจารณ์การ โค้ดบระหว่างกันเกี่ยวกับแนวทางการต่อสู้ของ
 คอมมิวนิสต์ในระยะปัจจุบัน (ค.ศ. ๒๕๕๙) โดดลความรุนแรงและความถล่มมาก และ
 ผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์แสดงทัศนะเกี่ยวกับท่าทีของ พทท. ในเรื่องนี้ว่า มีสิ่งบอกเหตุ
 บางประการที่บ่งว่า พทท. โค้ดบเริ่มสำรวจการปฏิบัติงานในเมืองของตนเอง เพื่อแก้ไข
 จุดบกพร่องต่างๆ ตามที่ผู้วิจารณ์ นอกจากนั้นในระยะหลังก็มีการเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้
 หลายชิ้น ที่เสนอทัศนะไปในแนวทางเกี่ยวกับทัศนะของนายณิน บัวออน เช่น
หนังสือวิพากษ์ทฤษฎีจอมปลอม ^{๑๖} ซึ่งเป็นหนังสือที่แสดงท่าทีคัดค้าน "ทฤษฎีสังคมนิยมจอมปลอม"

๑๖. กระแสต้าน และ พร สุวรรณ วิพากษ์ทฤษฎีจอมปลอม (จัดพิมพ์โดย
 ชมรมหนังสือ ชูศักดิ์จะ กันยายน ๒๕๕๘)

และ "ลัทธิแก" ก็โคลงลาวไว้ในกานำตอนหนึ่งว่า

" มีความเคลื่อนไหวไม่น้อยที่เกิดจากความผิดพลาด
ที่เอียงซ้าย และแสดงออกในทางทฤษฎี แทน แทนที่จะเสนอนโยบาย
เฉพาะหน้าและหลักการในการปฏิบัติที่เป็นจริงบนพื้นฐานของการปฏิบัติ
ประชาธิปไตยโดยแผนใหม่กลับเสนอดังชั้นสังคมนิยม และเน้นสังคมนิยม
มากจนละเลยนโยบายเฉพาะหน้า เสนอให้โค่นล้มทุนนิยม เพลง
เพื่อชีวิตที่ชื่อ 'ชาวคอยฝน' ตอนหนึ่งที่ว่า 'ทุนนิยมจักถูกทำลาย' กออยู่
ในจำพวกนี้..... ผลของการแสดงออกที่เอียงซ้ายในทางปฏิบัติคือ
แทนที่จะ 'ขยายอิทธิพลก้าวหน้า ของขบวนการฝ่ายกลาง ทำให้อิทธิพล
หัวรั้นที่ปฏิกริยาโคกเคี้ยว' กลับกลายเป็นรวมหัวฝ่ายก้าวหน้า โจมตี
ฝ่ายกลาง ทำให้อิทธิพลปฏิกริยาไม่โคกเคี้ยว แต่เราเองกลับโคกเคี้ยว"

ในหนังสือเล่มนี้ พร สุวรรณ ยังโคลงลาวถึง "ลัทธิเอียงซ้าย" ในไทยว่า
มีลักษณะที่แสดงออกของ "ลัทธิเอียงซ้าย" อยู่ ๒ ประเด็นคือ ประเด็นแรก การปฏิบัติ
ความสำคัญของนายทุนชาติ นายทุนน้อย ไม่คิดจะเอามาเป็นแนวร่วมในการต่อสู้ ซึ่ง
เป็นจุดอ่อนทางกาน "แนวร่วมพันธมิตร" ประเด็นที่ ๒ ก็ การขยายวงของความ
ขัดแย้งจนเกินจริง ใ้หาที่ต่อสู้ครุมาปฏิบัติต่อประชาชน" และในภาคผนวกของหนังสือนี้
ผู้เขียนยังได้เสนอแนะเกี่ยวกับการ "เสริมทฤษฎี เสริมการเมือง เสริมการจัดตั้งให้
เข้มแข็ง โดยเรียกร้องให้สร้างความเป็นเอกภาพภายใน" "ขบวนการ" และ
จัดแนว โนมที่ผิดพลาดรวมทั้งไว้วิจารณ์เกี่ยวกับปัญหาบางประการในหัวข้อว่า
"ปัญหาพื้นฐานที่เกิดขึ้นในพรรคและขบวนการนักศึกษา" โดยได้ชี้ปัญหาพื้นฐานไว้
๔ ประการ

๑. ปัญหาการศึกษากับการศึกษาคณะ เสนอให้ศึกษาอย่างจริงจังและนำมาปฏิบัติให้ประสานกับความเป็นจริงในสังคม
๒. ปัญหาการนำ นั่นคือการนำแบบ "รวมหมู่" และนำโดยฟังความคิดเห็นของมวลชน
๓. ปัญหาการงาน นั่นคือ การทำงานตามนโยบายหรือโครงการที่กำหนดไว้ให้สำเร็จตามช่วงเวลา และให้สอดคล้องกับสถานการณ์ การเสริมความเข้มแข็งให้กับขบวนการควยการขยายงานมวลชน และยกระดับงานให้สูงขึ้น ขณะเดียวกันก็ให้ประสานงานลึกลับงานเปิดเผยอย่างสอดคล้อง
๔. ปัญหาการขยายสมาชิก โดยเรียกร้องให้สนใจงานการฝึกฝนการทำงานให้กับสมาชิกใหม่ให้มากขึ้น

กล่าวโดยสรุป จะเห็นว่าในการโต้แย้งระหว่างกันทางสื่อมวลชนของกลุ่มคนทั้งสองกลุ่มนี้ ต่างฝ่ายต่างก็ยังคงวิจารณ์โดยยึดมั่นอยู่ในแนวความคิดเหมาเจ๋อตุง นั่นคือ ยึดเอาการต่อสู้ในชนบทเป็นการต่อสู้หลัก ส่วนการต่อสู้ในเมืองมีบทบาทรองและเสริมช่วยการต่อสู้ในชนบท นายเงิน บัวออน หรือ อำนาจ ยุทธวิวัฒน์ ซึ่งถูกโจมตีว่าเป็นพวกลัทธิแกตติยคติแนวทางรัฐสภานั้น เขาก็ยังคงประกาศศรัทธายึดมั่นในการต่อสู้ในชนบท โดยขณะเดียวกันเขามองเห็นว่า บุคคลส่วนหนึ่งของ พคท.ซึ่งโคเขาไปดำเนินงานในเมืองในหลายๆ กลุ่มอาชีพ โดยเน้นหนักในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา แต่ปรากฏว่าบุคคลเหล่านั้นปฏิบัติงานโดยมิได้ดำเนินไปตามคำสอนของเหมาเจ๋อตุงที่ให้งานในเมือง "ล้มลึก รักหมู่

๑๘. ขอเสนอแนะทั้ง ๔ ประการนี้เป็นเนื้อหาโดยย่อจากหนังสือที่

เพ็ญอาจ หน้า ๑๒๐ - ๑๒๓

และยาวนาน" ตรงกันข้ามกลับทำงานในเมืองมีความรุนแรง ซึ่งเป็นการกล่าวหา
 การต่อสู้ในชนบท อันจะทำให้เกิดผลเสียระยะยาวต่อการทำสงครามประชาชนของ พคท.
 ทั้งนี้เขาได้ชี้ให้เห็นว่า จากลักษณะดังกล่าวทำให้เกิดผลสะท้อนในทางลบแก่ขบวนการนักศึกษา
 พร้อมกับเสนอแนะว่าการปฏิบัติงานในเมืองของ พคท. จะต้องมุ่งที่การเร่งการเผยแพร่
 อุดมการณ์ การเร่งโฆษณา และการจัดตั้ง เพื่อขยายกำลังสนับสนุน พคท. ในเมืองให้
 กว้างขวางขึ้น อันจะเป็นการยังประโยชน์ต่อการสนับสนุนการทำสงครามในชนบท
 ให้ไปสู่ชัยชนะเร็วยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน ทางฝ่าย พคท. เองจะไม่ยอมรับอย่างเปิดเผย
 ว่าคำเสนอแนะของนายฉิน บัวอ่อน เป็นสิ่งถูกต้อง แต่ปรากฏว่ามีความเปลี่ยนแปลงบาง
 ประการที่ทำให้พิจารณาได้ว่า พคท. ก็คงจะตระหนักถึงขอบกพร่องของการปฏิบัติงานใน
 เมือง และพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดำเนินไปตามแนวทางที่ตนยึดถือ นั่นคือปฏิบัติงาน
 ในเมืองให้มีลักษณะการขยายตัวอย่างเงียบๆ และไม่เปิดเผย และทำงานในเมืองมี
 บทบาทหนุนช่วยให้การต่อสู้ในชนบทก้าวรุดหน้ายิ่งขึ้น